

вѣтъ немощь, и че тя не можеше да ся рѣши за да му противорѣчи. Мажътъ, който не можеше да миряса отъ този лошъ разумъ, повика Грозданкѣ на страна и ѝ рече: „Драго мое чедо, вый мя наскърбявате. Добрата орисница, която вы направи нѣма, несъмнѣвно прѣдвиждаше, че вый сте щела да бѣдете гласоносителка (музавирка); но що ви служи като неможете да хоротувате, когато вый давате да ся разберете и чрѣзъ знакове? Знаете ли що ще ся случи? Вый ще ся намразите отъ цѣль свѣтъ; секой ще бѣга отъ васъ като отъ чумѣ и ще има право, защото вый ще причините повече зло, нежели тази страшна болестъ. Единъ гласоносецъ може да скара цѣल्या свѣтъ, и да причини ужасны злины. Ако ся не поправите азъ отъ моѣ странѣ быхъ желаялъ отъ све сърдце да поставяте още и слѣпа и глуха.“ Грозданка не бѣше лоша, и туй дѣто открываше, що бѣше видѣла, правеше го чрѣзъ нейното неразсѣдство; и тѣй му ся обѣща, чрѣзъ знакъ, че ще ся поправи. Тя пазеше на туй; но подиръ два дни, три дни, тя чу една господжѣ, която ся присмиваше на една отъ пріятелкытъ си: Тя тогава знаеше вече да пише и написа на една книгѣ туй, що бѣше чула. Тя бѣше описала този разговоръ толко разумно, щото майка ѝ неможѣ да ся удържи за да ся не заемѣ за тази шегѣ, и ся почуди за стила на дѣщерѣ си. Грозданка обичаше хвалбинството: тя ся толко възблагодари отъ похвалытъ, които ѝ въздаде майка ѝ, щото сичко що ставаше покрай неѣ, почна да описва. Туй що бѣше прѣдрѣкълъ баща ѝ, ся случи; тя ся намрази отъ секого, крехѣ ся отъ неѣ; говорехѣ ниско, когато ся найдеше тя, и ся боекѣ да ся намѣрватъ въ дружества, дѣто бѣше и тя позванна.